II. CHILDHOOD COURAGE

Text

Shemot, Chapter 1:

8. And there arose a new king over Egypt, who knew not Joseph:

9. And he said to his people, Behold, the people of the children of Israel are more and mightier than we:

10. Come, let us deal wisely with them;

lest they multiply, and it may come to pass, that, when there would be any war, they may join our enemies, and fight against us; and so get them out of the land:

11. Therefore they set over them taskmasters to afflict them with

their burdens; and they built for Pharaoh treasure cities, Pithom and Raamses:

12 But the more they afflicted them, the more they multiplied and grew; and they were mortified because of the people of Israel:

13 And the Egyptians made the people of Israel serve with rigor:

14 And they made their lives bitter with hard slavery, in mortar, and in brick, and in all kinds of service in the field; all their service, which they made them serve, was with rigor:

שמות פרק א

: רַעַמְסֵס

(ח) וַיָּקֶם מֶלֶךְ חָדֶשׁ עַל מִצְרָיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף:
(ט) וַיּאמֶר אֶל עַמּוֹ הַנַּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנוּ:
(י) הָבָה נִּתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה וְהִיָּה כִּי תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסַף וְּנִלְחַם בָּנוֹ וְנָלֶחַם בָּנוֹ וְנִלֶחַם בָּנוֹ וְנִלֶחַם בָּנוֹ וְנִלֶחַם בָּנוֹ וְנִלֶחַתְם בָּנוֹ וְעָלָה מִן הָאָרֶץ:
(יא) וַיָּשִׁימוּ עָלֶיוֹ שֶׁרֵי מִסְּים לְּמַעֵן עַנִּתוֹ בְּסְבְּלֹתָם וַיִּבֶן עָרָי מְסִבְּלֹתָם וַאָת בְּתִם וְאָת מַסְבַּנוֹת לַפַּרְעֹה אֶת בָּתִם וְאָת מַסְבַּנוֹת לַבַּרְעֹה אֶת בָּתִם וְאָת

(יב) וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץׁ וַיָּקֻצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (יג) וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָּרֶךּ:

(יד) וַיְמָרֲרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קַשָּׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים וּבְכָל עֲבֹדָה בַּשָּׁדֶה אֵת כָּל עֵבִדְתַם אֲשֵׁר עַבִדוּ בָּהֵם בִּפַרֵדְ:

אַשֶּׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּּפָּרֶךְ:

15 And the king of Egypt spoke to the Hebrew midwives, and the name of one was Shifrah, and the name of the other Puah:

16 And he said, When you serve as a midwife to the Hebrew women, and see them upon the stools; if it is a son, then you shall kill him; but if it is a daughter, then she shall live: 17 But the midwives feared G-d, and did not as the king of Egypt commanded them, but saved the male children alive:

18 And the king of Egypt called for the midwives, and said to them, Why have you done this thing, and have saved the male children alive:

19 And the midwives said to Pharaoh, כא) וַיָהִי כִּי יַרָאוּ הַמַּיַלֶּדת אֶת הַאֲלֹקִים Because the Hebrew women are not as the Egyptian women; for they are lively, and deliver before the midwives come to them:

20 Therefore G-d dealt well with the midwives; and the people multiplied, and became very mighty:

21 And it came to pass, because the midwives feared G-d, that He made them houses:

22 And Pharaoh charged all his people, saying, Every son who is born you shall throw into the river, and every daughter you shall let live:

(טו) וַיֹּאמֶר מֵלֶךְ מִצְרַיִם לַמִיַלְדֹת הַעָבַרִיּת אֲשֶׁר שֶׁם הַאֲחַת שָׁפַּרָה וְשֶׁם השנית פועה:

(טז) וַיאמֶר בַּיַלֶדכֶן אֶת הַעָבַרִיות וראִיתֶן עַל הַאַבְנַיִם אָם בֶּן הוא וַהַמְתֵּן אתו ואָם : בַּת הָוֹא וַחַיַה

(יז) וַתִּירֵאן הַמִּיַלִדֹת אֵת הָאֵלקים וִלֹא עשו כַאַשר דָבַּר אַלֵיהַן מֵלֶדְ מִצְרָיִם וַתְּחַיֵּינְ אֱת הַיִּלַדִים:

(יח) וַיִּקְרָא מֵלֶדְ מִצְרַיִם לַמִילָדת וַיּאמֵר לַהָן מַדוּעַ עַשִּיתון הַדַבַר הַוָּה וַתַּחַיֵּין אַת : הַיַּלַדִים

(יט) וַתֹּאמֶרן הַמְיַלְדֹת אֱל פַּרְעָה כִּי לֹא כַנַשִים הַמִּצְרִית הַעָבִרִית כִּי חַיות הֵנַה בטרם תבוא אלהן המילדת וילדו: (כ) ויֵיטֶב אֱלֹקִים לַמְיַלְדֹת וַיְּרֶב הַעֲם : וַיַּעַצְמוּ מאד

ויעש להם בתים:

(כב) ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הַבֶּן הַיִּלוֹד הַיִּאֹרָה תַּשְׁלִיכָהוּ וַכַּל הַבַּת תחיון:

